

Frica, dragostea și încă ceva în relația cu copilul

Frica și dragostea sunt trăiri pe care le avem toți încă înainte de venirea pe lume a bebelușului și apoi în fiecare zi din viața lui.

Singurul lucru adevărat la care putem lucra cu este **informarea și dezvoltarea noastră personală**.

Un părinte care-și hrănește copilul cu mezeluri dimineața și gogoși la prânz o face din **dragoste și neinformare**.

Un părinte care-și vaccinează copilul o face din **frică și neinformare**.

Un părinte care nu-și exprimă dragostea față de copil **dragoste, frică și neștiință** pentru că la rândul lui n-a fost crescut așa.

Un părinte care-și lasă tot timpul copilul la televizor, tabletă sau calculator o face din **dragoste și inconștiență** față de efectul nociv al acestor electronice asupra copilului.

Că e vorba de alimentație, de partea emoțională sau de alte decizii care privesc sănătatea fizică și psihică a copiilor noștri avem obligația morală să ne informăm înainte personal și să căutam cele mai bune soluții.

Nu lăsați numai doctorul să decidă pentru sănătatea lui, nu lăsați o reclamă sau comoditatea să decidă meniul lui, nu lăsați banii să decidă timpul petrecut cu el, nu lăsați traumele voastre emoționale să decidă educația lui.

Nu lăsați sistemul să vă educe copiii pentru că sistemul a luat-o pe o cale greșită și nu ne vrea binele.

Gândiți singuri, citiți, documentați-vă, rugați-vă la inspirație divină sau să vă scoată în cale omul potrivit la momentul potrivit. Deschideți ochii și luați decizii conștiente și personale.

Îndrăznesc să spun că **nu există părinți răi și părinți buni** deoarece fiecare, în mintea lui, are o justificare asupra a ceea ce a făcut sau a spus.

Chiar și cele mai bune decizii și intenții ale noastre pot, în momentul respectiv sau peste ani, să fie percepute și demonstrate de copil ca niște lucruri negative.

De aceea să fii părinte este **cea mai grea meserie din lume** și niciodată nu ști 100% dacă ai făcut-o bine sau nu dar trebuie făcută din suflet pentru că acolo toți avem, natural, un instinct de a fi părinte bun.

Exemplu personal și mediul înconjurător sunt cei mai importanți factori în dezvoltarea copilului.

Degeaba le țin eu lecții de nutriție dacă apoi îi las într-un mediu în care li se oferă o alimentație nesănătoasă.

Dacă noi avem o rezistență foarte mică la tentații de ce avem așteptări atât de mari de la ei ?

Copilul are nevoie de un mediu sănătos de dezvoltare și modele pozitive care să-l inspire zi de zi.

Iubiți-vă pe voi, aveți grijă de sănătatea voastră,

gândiți pozitiv, zâmbiți des, faceți mișcare în aer liber, jucați-vă și acceptați zilele mai proaste, înconjurați-vă de oameni pozitivi și de acțiuni pozitive, faceți acte de caritate, cereți-vă iertare când greșiți, acceptați-vă defectele și fiți blânzi cu voi, povestiți mult despre copilărie, despre fricile și dorințele voastre din acea perioadă, căutați-vă un sens pozitiv al vieții care să depășească nevoile fiziologice și așa aveți șanse foarte mari să creșteți copii frumoși.

Tot ceea ce vrei să devină copilul tău devino întâi tu.

Multă sănătate, putere și înțelepciune.

Doamne ajută.